

ANNEX IX

Marcatge «CE» de conformitat

El marcatge «CE» de conformitat està compost de les inicials «CE» segons el model següent:

En cas que es redueixi o augmenti la mida del marcatge «CE», s'han de conservar les proporcions d'aquest logotip. Els diferents elements del marcatge «CE» han de tenir una mateixa dimensió vertical apreciablement igual, que no ha de ser inferior a 5 mm. S'autoritzen excepcions a la dimensió mínima en el cas de components de seguretat de mida petita. El marcatge «CE» va seguir de les dues últimes xifres de l'any en què ha estat col·locat i del número d'identificació de l'organisme notificat que intervingui en el marc dels procediments als quals es refereix l'apartat 3 de l'article 9 d'aquest Reial decret.

CAP DE L'ESTAT

13758 LLEI 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic. («BOE» 166, de 12-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta Llei té com a objecte incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2000/31/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny, relativa a determinats aspectes dels serveis de la societat de la informació, en particular, el comerç electrònic al mercat interior (Directiva sobre el comerç electrònic). Així mateix, incorpora parcialment la Directiva 98/27/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig, relativa a les accions de cessació en matèria de protecció dels interessos dels consumidors, ja que regula, de conformitat amb el que s'hi estableix, una acció de cessació contra les conductes que contravinguin al que disposa aquesta Llei.

El que la Directiva 2000/31/CE denomina «societat de la informació» ve determinat per l'extraordinària expansió de les xarxes de telecomunicacions i, en especial, d'Internet com a vehicle de transmissió i intercanvi de tot tipus d'informació. La seva incorporació a la vida econòmica i social ofereix innumbrables avantatges, com la millora de l'eficiència empresarial, l'increment de les possibilitats d'elecció dels usuaris i l'aparició de noves fonts d'ocupació. Però la implantació d'Internet i les noves tecnologies ensopega amb algunes incerteses jurídiques, que cal aclarir amb l'establiment d'un marc jurídic

adequat, que generi en tots els actors que hi intervenen la confiança necessària per fer servir aquest nou mitjà.

Això és el que pretén aquesta Llei, que parteix de l'aplicació a les activitats realitzades per mitjans electrònics de les normes tant generals com especials que les regulen, i s'ocupa tan sols dels aspectes que, ja sigui per la novetat o per les peculiaritats que implica el seu exercici per via electrònica, no estan coberts per l'esmentada regulació.

II

La Llei acull un concepte ampli de «serveis de la societat de la informació», que engloba, a més de la contractació de béns i serveis per via electrònica, el subministrament d'informació per l'esmentat mitjà (com el que efectuen els diaris o les revistes que es poden trobar a la xarxa), les activitats d'intermediació relatives a la provisió d'accés a la xarxa, a la transmissió de dades per xarxes de telecomunicacions, a la realització d'una còpia temporal de les pàgines d'Internet sol·licitades pels usuaris, a l'allotjament en els servidors propis d'informació, serveis o aplicacions facilitats per altres o a la provisió d'instruments de recerca o d'enllaços a altres llocs d'Internet, així com qualsevol altre servei que es presti a petició individual dels usuaris (descàrrega d'arxius de vídeo o àudio...), sempre que representi una activitat econòmica per al prestador. Aquests serveis són oferts pels operadors de telecomunicacions, els proveïdors d'accés a Internet, els portals, els motors de cerca o qualsevol altre subjecte que disposi d'un lloc a Internet a través del qual realitzi alguna de les activitats indicades, inclòs el comerç electrònic.

Des d'un punt de vista subjectiu, la Llei s'aplica, amb caràcter general, als prestadors de serveis establerts a Espanya. Per «establiment» s'entén el lloc des d'on es dirigeix i es gestiona una activitat econòmica, definició que s'inspira en el concepte de domicili fiscal recollit en les normes tributàries espanyoles i que és compatible amb la noció material d'establiment predicada pel dret comunitari. La Llei també és aplicable als qui sense ser residents a Espanya presten serveis de la societat de la informació a través d'un «establiment permanent» situat a Espanya. En aquest últim cas, la subjecció a la Llei és únicament parcial, respecte als serveis que es prestin des d'Espanya.

El lloc d'establiment del prestador de serveis és un element essencial a la Llei, perquè en depèn l'àmbit d'aplicació no només d'aquesta Llei, sinó de totes les altres disposicions de l'ordenament espanyol que els siguin aplicables, en funció de l'activitat que exerceixen. Així mateix, el lloc d'establiment del prestador determina la llei i les autoritats competents per controlar-ne el compliment, d'acord amb el principi de l'aplicació de la llei del país d'origen que inspira la Directiva 2000/31/CE.

Fora d'això, només es permet restringir la lliure prestació a Espanya de serveis de la societat de la informació procedents d'altres països pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu en els casos que preveu la Directiva 2000/31/CE, que consisteixen en la producció d'un dany o un perill greus contra certs valors fonamentals com l'ordre públic, la salut pública o la protecció dels menors. Igualment, es pot restringir la prestació de serveis provinents d'aquests estats quan afectin alguna de les matèries excloses del principi de país d'origen, que la Llei concreta a l'article 3, i s'incompleixin les disposicions de la normativa espanyola que, si s'escau, els resulti aplicable.

III

Es preveu l'anotació del nom o els noms de domini d'Internet que corresponguin al prestador de serveis al

registre públic on, si s'escau, el prestador consti inscrit per a l'adquisició de personalitat jurídica o als únics efectes de publicitat, a fi de garantir que la vinculació entre el prestador, el seu establiment físic i el seu «establiment» o localització a la xarxa, que proporciona la seva adreça d'Internet, sigui fàcilment accessible per als ciutadans i l'Administració pública.

La Llei estableix, així mateix, les obligacions i responsabilitats dels prestadors de serveis que realitzin activitats d'intermediació com les de transmissió, còpia, allotjament i localització de dades a la xarxa. En general, aquestes imposen als prestadors un deure de col·laboració per impedir que determinats serveis o continguts il·lícits es continuïn divulgant. Les responsabilitats que poden derivar de l'incompliment d'aquestes normes no són només d'ordre administratiu, sinó de tipus civil o penal, segons els béns jurídics afectats i les normes que siguin aplicables.

Destaca, d'altra banda, a la Llei, el seu afany per protegir els interessos dels destinataris de serveis, de manera que aquests puguin gaudir de garanties suficients a l'hora de contractar un servei o bé per Internet. Amb aquesta finalitat, la Llei imposa als prestadors de serveis l'obligació de facilitar l'accés a les seves dades d'identificació a tots els qui visitin el seu lloc a Internet; la d'informar els destinataris sobre els preus que apliquin als seus serveis i la de permetre'ls visualitzar, imprimir i arxivar les condicions generals a les quals se sotmeti, si s'escau, el contracte. Quan la contractació s'efectuï amb consumidors, el prestador de serveis, a més, els ha de guiar durant el procés de contractació, indicant-los els passos que han de fer i la forma de corregir possibles errors en la introducció de dades, i confirmar l'acceptació realitzada una vegada rebuda.

Quant a les comunicacions comercials, la Llei estableix que aquestes s'hagin d'identificar com a tals, i en prohibeix la tramesa per correu electrònic o altres vies de comunicació electrònica equivalent, llevat que el destinatari hi hagi prestat el seu consentiment.

IV

S'afavoreix igualment la signatura de contractes per via electrònica, ja que la Llei afirma, d'acord amb el principi espiritualista que regeix la perfecció dels contractes en el nostre dret, la validesa i eficàcia del consentiment prestat per via electrònica, declara que no és necessària l'admissió expressa d'aquesta tècnica perquè el contracte tingui efecte entre les parts, i assegura l'equivalència entre els documents en suport paper i els documents electrònics a efectes del compliment del requisit de «forma escrita» que figura en diverses lleis.

S'aprofita l'ocasió per fixar el moment i el lloc de subscripció dels contractes electrònics, i s'adopta una solució única, també vàlida per a altres tipus de contractes fets a distància, que unifica el criteri dispar contingut fins ara en els Codis Civil i de Comerç.

Les disposicions contingudes en aquesta Llei sobre aspectes generals de la contractació electrònica, com les relatives a la validesa i l'eficàcia dels contractes electrònics o al moment de prestació del consentiment, són aplicables encara que cap de les parts tingui la condició de prestador o destinatari de serveis de la societat de la informació.

La Llei promou l'elaboració de codis de conducta sobre les matèries regulades en aquesta Llei, ja que considera que són un instrument d'autoregulació especialment apte per adaptar els diversos preceptes de la Llei a les característiques específiques de cada sector. Per la seva senzillesa, rapidesa i comoditat per als usuaris, es potencia igualment el recurs a l'arbitratge i als procediments alternatius de resolució de conflictes que es puguin crear mit-

jançant codis de conducta, per dirimir les disputes que puguin sorgir en la contractació electrònica i en l'ús dels altres serveis de la societat de la informació. S'afavoreix, a més, l'ús de mitjans electrònics en la tramitació d'aquests procediments, respectant, si s'escau, les normes que, sobre la utilització d'aquests mitjans, estableixi la normativa específica sobre arbitratge.

De conformitat amb el que disposen les directives 2000/31/CE i 98/27/CE, es regula l'acció de cessació que es pot exercitar per fer cessar la realització de conductes contràries a aquesta Llei que vulnerin els interessos dels consumidors i usuaris. Per exercir aquesta acció s'ha de tenir en compte, a més del que disposa aquesta Llei, el que estableix la Llei general d'incorporació de la Directiva 98/27/CE.

Així mateix, la Llei preveu la possibilitat que els ciutadans i les entitats s'adrecin a ministeris i òrgans administratius per obtenir informació pràctica sobre diferents aspectes relacionats amb les matèries objecte d'aquesta Llei, fet que requereix que s'estableixin mecanismes que assegurin la màxima coordinació entre aquells i l'homogeneïtat i coherència de la informació subministrada als usuaris.

Finalment, s'estableix un règim sancionador proporcionat però eficaç, com indica la Directiva 2000/31/CE, per dissuadir els prestadors de serveis de l'incompliment del que disposa aquesta Llei.

Així mateix, la Llei inclou una sèrie de previsions orientades a fer efectiva l'accessibilitat de les persones amb discapacitat a la informació proporcionada per mitjans electrònics, i molt especialment a la informació subministrada per les administracions públiques, compromís a què es refereix la resolució del Consell de la Unió Europea de 25 de març de 2002, sobre accessibilitat dels llocs web públics i del seu contingut.

Aquesta disposició ha estat elaborada seguint un ampli procés de consulta pública i ha estat sotmesa al procediment d'informació en matèria de normes i regulacions tècniques que preveuen la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny, modificada per la Directiva 98/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juliol, i el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Objecte

Article 1. *Objecte.*

1. És objecte d'aquesta Llei la regulació del règim jurídic dels serveis de la societat de la informació i de la contractació per via electrònica, referent a les obligacions dels prestadors de serveis inclosos els que actuen com a mitjancers en la transmissió de continguts per les xarxes de telecomunicacions, les comunicacions comercials per via electrònica, la informació prèvia i posterior a la subscripció de contractes electrònics, les condicions relatives a la seva validesa i eficàcia i el règim sancionador aplicable als prestadors de serveis de la societat de la informació.

2. Les disposicions contingudes en aquesta Llei s'entenen sense perjudici del que disposen altres normes estatals o autonòmiques alienes a l'àmbit normatiu coordinat, o que tinguin com a finalitat la protecció de la salut i seguretat pública, inclosa la salvaguarda de la defensa nacional, els interessos del consumidor, el règim tributari aplicable als serveis de la societat de la informació, la protecció de dades personals i la normativa reguladora de defensa de la competència.

CAPÍTOL II

Àmbit d'aplicació

Article 2. *Prestadors de serveis establerts a Espanya.*

1. Aquesta Llei és aplicable als prestadors de serveis de la societat de la informació establerts a Espanya i als serveis prestats per ells.

S'entén que un prestador de serveis està establert a Espanya quan la seva residència o domicili social estiguin en territori espanyol, sempre que aquests coincideixin amb el lloc en el qual estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis. En altre cas, cal atènyer-se al lloc en el qual es realitzi la gestió o direcció.

2. Així mateix, aquesta Llei és aplicable als serveis de la societat de la informació que els prestadors residents o domiciliats en un altre Estat ofereixin a través d'un establiment permanent situat a Espanya.

Es considera que un prestador opera mitjançant un establiment permanent situat en territori espanyol quan disposi en aquest territori, de forma continuada o habitual, d'instal·lacions o llocs de treball, en els quals realitzi tota o part de la seva activitat.

3. Als efectes que preveu aquest article, es presumeix que el prestador de serveis està establert a Espanya quan el prestador o alguna de les seves sucursals s'hagi inscrit al Registre mercantil o en un altre registre públic espanyol on sigui necessari inscriure's per adquirir personalitat jurídica.

La utilització de mitjans tecnològics situats a Espanya, per a la prestació o l'accés al servei, no serveix com a criteri per determinar, per si sol, l'establiment a Espanya del prestador.

4. Els prestadors de serveis de la societat de la informació establerts a Espanya estan subjectes a les altres disposicions de l'ordenament jurídic espanyol que els siguin aplicables, en funció de l'activitat que portin a terme, amb independència de la utilització de mitjans electrònics per a la seva realització.

Article 3. *Prestadors de serveis establerts en un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 7.1 i 8, aquesta Llei s'aplica als prestadors de serveis de la societat de la informació establerts en un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu quan el destinatari dels serveis radiqui a Espanya i els serveis afectin les matèries següents:

- Drets de propietat intel·lectual o industrial.
- Emissió de publicitat per institucions d'inversió col·lectiva.
- Activitat d'assegurança directa realitzada en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.
- Obligacions nascudes dels contractes signats per persones físiques que tinguin la condició de consumidors.
- Règim d'elecció per les parts contractants de la legislació aplicable al seu contracte.
- Licitud de les comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent no sol·licitades.

2. En tot cas, la constitució, transmissió, modificació i extinció de drets reals sobre béns immobles situats a Espanya se subjecta als requisits formals de validesa i eficàcia que estableix l'ordenament jurídic espanyol.

3. Els prestadors de serveis als quals es refereix l'apartat 1 queden sotmesos igualment a les normes de

l'ordenament jurídic espanyol que regulin les matèries assenyalades a l'esmentat apartat.

4. No és aplicable el que disposen els apartats anteriors als casos en els quals, de conformitat amb les normes reguladores de les matèries enumerades a l'apartat 1, no sigui aplicable la llei del país on resideixi o estigui establert el destinatari del servei.

Article 4. *Prestadors establerts en un Estat no pertanyent a la Unió Europea o a l'Espai Econòmic Europeu.*

Als prestadors establerts en països que no siguin membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu els és aplicable el que disposen els articles 7.2 i 8.

Els prestadors que dirigeixin els seus serveis específicament al territori espanyol queden subjectes, a més, a les obligacions que preveu aquesta Llei, sempre que això no contravingui al que estableixen els tractats o convenis internacionals que siguin aplicables.

Article 5. *Serveis exclosos de l'àmbit d'aplicació de la Llei.*

1. Es regeixen per la seva normativa específica les activitats i els serveis següents de la societat de la informació:

- Els serveis prestats per notaris i registradors de la propietat i mercantils en l'exercici de les seves respectives funcions públiques.
- Els serveis prestats per advocats i procuradors en l'exercici de les seves funcions de representació i defensa en judici.

2. Les disposicions d'aquesta Llei, amb l'excepció del que estableix l'article 7.1, són aplicables als serveis de la societat de la informació relatius a jocs d'atzar que impliquin apostes de valor econòmic, sense perjudici del que estableix la seva legislació específica estatal o autonòmica.

TÍTOL II

Prestació de serveis de la societat de la informació

CAPÍTOL I

Principi de lliure prestació de serveis

Article 6. *No subjecció a autorització prèvia.*

La prestació de serveis de la societat de la informació no està subjecta a autorització prèvia.

Aquesta norma no afecta els règims d'autorització que preveu l'ordenament jurídic que no tinguin per objecte específic i exclusiu la prestació per via electrònica dels serveis corresponents.

Article 7. *Principi de lliure prestació de serveis.*

1. La prestació de serveis de la societat de la informació que procedeixen d'un prestador establert en algun Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu es realitza en règim de lliure prestació de serveis, sense que s'hi pugui establir cap tipus de restricció per raons derivades de l'àmbit normatiu coordinat, excepte en els casos previstos en els articles 3 i 8.

2. L'aplicació del principi de lliure prestació de serveis de la societat de la informació a prestadors establerts en estats no membres de l'Espai Econòmic Europeu s'ha d'atènyer als acords internacionals que siguin aplicables.

Article 8. Restriccions a la prestació de serveis.

1. En cas que un determinat servei de la societat de la informació atempti o pugui atemptar contra els principis que s'expressen a continuació, els òrgans competents per protegir-los, en exercici de les funcions que tinguin legalment atribuïdes, poden adoptar les mesures necessàries perquè se n'interrompi la prestació o per retirar les dades que els vulneren. Els principis a què al·ludeix aquest apartat són els següents:

- a) La salvaguarda de l'ordre públic, la investigació penal, la seguretat pública i la defensa nacional.
- b) La protecció de la salut pública o de les persones físiques que tinguin la condició de consumidors o usuaris, fins i tot quan actuïn com a inversors.
- c) El respecte a la dignitat de la persona i al principi de no discriminació per motius de raça, sexe, religió, opinió, nacionalitat, discapacitat o qualsevol altra circumstància personal o social, i
- d) La protecció de la joventut i de la infantesa.

En l'adopció i el compliment de les mesures de restricció a què es refereix aquest apartat s'han de respectar, en tot cas, les garanties, les normes i els procediments que preveu l'ordenament jurídic per protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan aquests en puguin resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels drets i llibertats respectius o les que resultin aplicables a les diferents matèries atribueixin competència als òrgans jurisdiccionals per intervenir en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent pot adoptar les mesures previstes en aquest article.

2. Si per garantir l'efectivitat de la resolució que acordi la interrupció de la prestació d'un servei o la retirada de dades procedents d'un prestador establert en un altre Estat, l'òrgan competent considera necessari impedir-hi l'accés des d'Espanya, pot ordenar als prestadors de serveis d'intermediació establerts a Espanya, directament o mitjançant una sol·licitud motivada al Ministeri de Ciència i Tecnologia, que prenguin les mesures necessàries per impedir-ne l'accés.

Es aplicable el que disposa l'article 11 quan les dades que s'hagin de retirar o el servei que s'hagi d'interrompre procedeixin d'un prestador establert a Espanya.

3. Les mesures de restricció a què fa referència aquest article han de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries, i s'han d'adoptar de forma cautelar o en execució de les resolucions que es dictin, d'acord amb els procediments administratius legalment establerts o amb els que preveu la legislació processal que correspongui.

4. Fora de l'àmbit dels processos judicials, quan s'estableixin restriccions que afectin un servei de la societat de la informació que procedeixi d'algun dels estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, se segueix el procediment següent:

a) L'òrgan competent ha de requerir a l'Estat membre en el qual estigui establert el prestador afectat perquè adopti les mesures oportunes. En el cas que no les adopti o resultin insuficients, l'òrgan esmentat ha de notificar, amb caràcter previ, a la Comissió Europea o, si s'escau, al Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu i a l'Estat membre de què es tracti les mesures que té intenció d'adoptar.

b) En els casos d'urgència, l'òrgan competent pot adoptar les mesures oportunes, i notificar-les a l'Estat membre de procedència i a la Comissió Europea o, si s'escau, al Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu en el termini de quinze dies des de la seva adopció. Així mateix, ha d'indicar la causa de la urgència.

Els requeriments i les notificacions a què al·ludeix aquest apartat s'han de fer sempre a través de l'òrgan de l'Administració General de l'Estat competent per comunicar i transmetre informació a les Comunitats Europees.

CAPÍTOL II**Obligacions i règim de responsabilitat dels prestadors de serveis de la societat de la informació****SECCIÓ 1a OBLIGACIONS****Article 9. Constància registral del nom de domini.**

1. Els prestadors de serveis de la societat de la informació establerts a Espanya han de comunicar al Registre Mercantil on estiguin inscrits, o al registre públic en què ho estiguin per a l'adquisició de personalitat jurídica o als únics efectes de publicitat, almenys, un nom de domini o adreça d'Internet que, si s'escau, utilitzin per identificar-se a Internet, així com qualsevol acte de substitució o cancel·lació d'aquests, llevat que la informació ja consti al corresponent registre.

2. Els noms de domini i la substitució o cancel·lació es fan constar a cada registre, de conformitat amb les seves normes reguladores.

Les anotacions practicades als registres mercantils s'han de comunicar immediatament al Registre mercantil central per ser incloses entre les dades que són objecte de publicitat informativa per part de l'esmentat Registre.

3. L'obligació de comunicació a què es refereix l'apartat 1 s'ha de complir en el termini d'un mes des de l'obtenció, substitució o cancel·lació del nom de domini o adreça d'Internet corresponent.

Article 10. Informació general.

1. Sense perjudici dels requisits que en matèria d'informació estableix la normativa vigent, el prestador de serveis de la societat de la informació està obligat a disposar dels mitjans que permetin, tant als destinataris del servei com als òrgans competents, accedir per mitjans electrònics, de manera permanent, fàcil, directa i gratuïta, a la informació següent:

a) El nom o la denominació social; la residència o el domicili o, si no, l'adreça d'un dels seus establiments permanents a Espanya; l'adreça electrònica i qualsevol altra dada que permeti d'establir-hi una comunicació directa i efectiva.

b) Les dades de la seva inscripció al Registre a què es refereix l'article 9.

c) En el cas que la seva activitat estigui subjecta a un règim d'autorització administrativa prèvia, les dades relatives a l'autorització i les identificatives de l'òrgan competent encarregat de la supervisió.

d) Si exerceix una professió regulada hi ha d'indicar:

1r Les dades del col·legi professional al qual, si s'escau, pertanyi i el número de col·legiat.

2n El títol acadèmic oficial o professional que tingui.

3r L'Estat de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu on es va expedir el títol i, si s'escau, la corresponent homologació o reconeixement.

4t Les normes professionals aplicables a l'exercici de la seva professió i els mitjans a través dels quals es puguin conèixer, inclosos els electrònics.

e) El número d'identificació fiscal que li correspongui.

f) Informació clara i exacta sobre el preu del producte o servei, indicant si inclou o no els impostos aplicables i, si s'escau, sobre les despeses de tramesa.

g) Els codis de conducta a què, si s'escau, estigui aherit i la manera de consultar-los electrònicament.

2. L'obligació de facilitar aquesta informació es dona per complerta si el prestador la inclou a la seva pàgina o lloc d'Internet en les condicions que assenyalava l'apartat 1.

Article 11. Deure de col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació.

1. Quan un òrgan competent per raó de la matèria hagi ordenat, en exercici de les funcions que legalment tingui atribuïdes, que s'interrompi la prestació d'un servei de la societat de la informació o la retirada de determinats continguts provinents de prestadors establerts a Espanya, i per fer-ho sigui necessària la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació, pot ordenar als esmentats prestadors, directament o mitjançant una sol·licitud motivada al Ministeri de Ciència i Tecnologia, que suspenguin la transmissió, l'allotjament de dades, l'accés a les xarxes de telecomunicacions o la prestació de qualsevol altre servei equivalent d'intermediació que realitzin.

2. En l'adopció i el compliment de les mesures a les quals es refereix l'apartat anterior, s'han de respectar, en tot cas, les garanties, les normes i els procediments que preveu l'ordenament jurídic per protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan aquests en puguin resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels drets i llibertats respectius o les que siguin aplicables a les diferents matèries atribueixin competència als òrgans jurisdiccionals per intervenir en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent pot adoptar les mesures previstes en aquest article.

3. Les mesures a què fa referència aquest article són objectives, proporcionades i no discriminatòries, i s'han d'adoptar de forma cautelar o en execució de les resolucions que es dictin, d'acord amb els procediments administratius legalment establerts o els que preveu la legislació processal que correspongui.

Article 12. Deure de retenció de dades de trànsit relatives a les comunicacions electròniques.

1. Els operadors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques, els proveïdors d'accés a xarxes de telecomunicacions i els prestadors de serveis d'allotjament de dades han de retenir les dades de connexió i trànsit generades per les comunicacions establertes durant la prestació d'un servei de la societat de la informació per un període màxim de dotze mesos, en els termes que estableixen aquest article i la normativa de desplegament.

2. Les dades que, en compliment del que disposa l'apartat anterior, han de conservar els operadors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques i els proveïdors d'accés a xarxes de telecomunicacions són únicament les necessàries per facilitar la localització de l'equip terminal emprat per l'usuari per transmetre la informació.

Els prestadors de serveis d'allotjament de dades han de retenir només les imprescindibles per identificar l'origen de les dades allotjades i el moment en què es va iniciar la prestació del servei.

En cap cas, l'obligació de retenció de dades afecta el secret de les comunicacions.

Els operadors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques i els prestadors de serveis a què es refereix aquest article no poden utilitzar les dades retingudes

per a finalitats diferents de les indicades a l'apartat següent o altres que estiguin permeses per la Llei, i han d'adoptar mesures de seguretat apropiades per evitar-ne la pèrdua o l'alteració i l'accés no autoritzat.

3. Les dades es conserven per ser utilitzades en el marc d'una investigació criminal o per salvaguardar la seguretat pública i la defensa nacional, i es posen a disposició dels jutges o tribunals o del ministeri fiscal que les requereixin. La comunicació d'aquestes dades a les Forces i Cossos de Seguretat es fa d'acord amb el que disposa la normativa sobre protecció de dades personals.

4. Reglamentàriament, es determinen les categories de dades que s'han de conservar segons el tipus de servei prestat, el termini durant el qual s'han de retenir en cada cas dins del màxim previst en aquest article, les condicions en les quals s'han d'emmagatzemar, tractar i custodiar i la forma en què, si s'escau, s'han de lliurar als òrgans autoritzats per sol·licitar-les i destruir, transcorregut el termini de retenció que escaigui, llevat que siguin necessàries per a aquestes o altres finalitats previstes a la Llei.

SECCIÓ 2a RÈGIM DE RESPONSABILITAT

Article 13. Responsabilitat dels prestadors dels serveis de la societat de la informació.

1. Els prestadors de serveis de la societat de la informació estan subjectes a la responsabilitat civil, penal i administrativa establerta amb caràcter general en l'ordenament jurídic, sense perjudici del que disposa aquesta Llei.

2. Per determinar la responsabilitat dels prestadors de serveis per l'exercici d'activitats d'intermediació, cal atènyer-se al que estableixen els articles següents.

Article 14. Responsabilitat dels operadors de xarxes i proveïdors d'accés.

1. Els operadors de xarxes de telecomunicacions i proveïdors d'accés a una xarxa de telecomunicacions que prestin un servei d'intermediació que consisteixi a transmetre per una xarxa de telecomunicacions dades facilitades pel destinatari del servei o a facilitar-li l'accés no són responsables per la informació transmesa, llevat que ells mateixos n'hagin originat la transmissió, hagin modificat les dades o hagin seleccionat les dades o els destinataris de les dades.

No s'entén per modificació la manipulació estrictament tècnica dels arxius que continguin les dades, que té lloc durant la seva transmissió.

2. Les activitats de transmissió i provisió d'accés a què es refereix l'apartat anterior inclouen l'emmagatzemament automàtic, provisional i transitori de les dades, sempre que serveixi exclusivament per permetre'n la transmissió per la xarxa de telecomunicacions i la durada no superi el temps raonablement necessari.

Article 15. Responsabilitat dels prestadors de serveis que fan una còpia temporal de les dades sol·licitades pels usuaris.

Els prestadors d'un servei d'intermediació que transmetin per una xarxa de telecomunicacions dades facilitades per un destinatari del servei i, amb l'única finalitat de fer més eficaç la transmissió ulterior a altres destinataris que les sol·licitin, les emmagatzemin en els seus sistemes de forma automàtica, provisional i temporal, no són responsables pel contingut d'aquestes dades ni per la reproducció temporal d'aquestes, si:

a) No modifiquen la informació.

b) Permeten l'accés a la informació només als destinataris que compleixin les condicions imposades a aquesta finalitat, pel destinatari la informació del qual se sol·licita.

c) Respecten les normes generalment acceptades i aplicades pel sector per actualitzar la informació.

d) No interfereixen en la utilització lícita de tecnologia generalment acceptada i emprada pel sector, a fi d'obtenir dades sobre la utilització de la informació, i

e) Retiren la informació que hagin emmagatzemat o fan impossible accedir-hi, quan tinguin coneixement efectiu:

1r Que ha estat retirada del lloc de la xarxa en la qual estava inicialment.

2n Que s'ha impossibilitat l'accés a la informació, o

3r Que un tribunal o òrgan administratiu competent ha ordenat retirar-la o impedir que s'hi accedeixi.

Article 16. *Responsabilitat dels prestadors de serveis d'allotjament o emmagatzemament de dades.*

1. Els prestadors d'un servei d'intermediació consistent a allotjar dades proporcionades pel destinatari d'aquest servei no són responsables per la informació emmagatzemada a petició del destinatari, sempre que:

a) No tinguin coneixement efectiu que l'activitat o la informació emmagatzemada és il·lícita o que lesiona béns o drets d'un tercer susceptibles d'indemnització, o

b) Si en tenen, actuïn amb diligència per retirar les dades o fer impossible accedir-hi.

S'entén que el prestador de serveis té el coneixement efectiu al qual es refereix el paràgraf a) quan un òrgan competent hagi declarat la il·licitud de les dades, n'hagi ordenat la retirada o que s'impossibiliti l'accés a aquestes dades, o s'hagi declarat l'existència de la lesió, i el prestador conegui la resolució corresponent, sense perjudici dels procediments de detecció i retirada de continguts que els prestadors apliquin en virtut d'acords voluntaris i d'altres mitjans de coneixement efectiu que es puguin establir.

2. L'exempció de responsabilitat que estableix l'apartat 1 no opera en el cas que el destinatari del servei actuï sota la direcció, l'autoritat o el control del seu prestador.

Article 17. *Responsabilitat dels prestadors de serveis que facilitin enllaços a continguts o instruments de recerca.*

1. Els prestadors de serveis de la societat de la informació que facilitin enllaços a altres continguts o incloguin en els seus continguts directoris o instruments de recerca de continguts no són responsables per la informació a què adrecin als destinataris dels seus serveis, sempre que:

a) No tinguin coneixement efectiu que l'activitat o la informació a què remeten o que recomanen és il·lícita o que lesiona béns o drets d'un tercer susceptibles d'indemnització, o

b) Si en tenen, actuïn amb diligència per suprimir o inutilitzar l'enllaç corresponent.

S'entén que el prestador de serveis té el coneixement efectiu al qual es refereix el paràgraf a) quan un òrgan competent hagi declarat la il·licitud de les dades, n'hagi ordenat la retirada o que s'impossibiliti accedir-hi, o s'hagi declarat l'existència de la lesió, i el prestador conegui la resolució corresponent, sense perjudici dels procediments de detecció i retirada de continguts que els pres-

tadors apliquin en virtut d'acords voluntaris i d'altres mitjans de coneixement efectiu que es puguin establir.

2. L'exempció de responsabilitat que estableix l'apartat 1 no opera en el cas que el destinatari del servei actuï sota la direcció, l'autoritat o el control del prestador que faciliti la localització d'aquests continguts.

CAPÍTOL III

Codis de conducta

Article 18. *Codis de conducta.*

1. Les administracions públiques han d'impulsar, a través de la coordinació i l'assessorament, l'elaboració i l'aplicació de codis de conducta voluntaris, per part de les corporacions, associacions o organitzacions comercials, professionals i de consumidors, en les matèries que regula aquesta Llei. L'Administració General de l'Estat ha de fomentar, en especial, l'elaboració de codis de conducta d'àmbit comunitari o internacional.

Els codis de conducta poden tractar, en particular, sobre els procediments per detectar i retirar continguts il·lícits i protegir els destinataris davant la tramesa per via electrònica de comunicacions comercials no sol·licitades, així com sobre els procediments extrajudicials per resoldre els conflictes que sorgeixin per la prestació dels serveis de la societat de la informació.

2. En l'elaboració d'aquests codis s'ha de garantir la participació de les associacions de consumidors i usuaris i la de les organitzacions representatives de persones amb discapacitats físiques o psíquiques, quan afectin els seus interessos respectius.

Quan el seu contingut pugui afectar-los, els codis de conducta han de tenir especialment en compte la protecció dels menors i de la dignitat humana, i s'han de poder elaborar, si cal, codis específics sobre aquestes matèries.

Els poders públics han d'estimular, en particular, l'establiment de criteris comuns acordats per la indústria per classificar i etiquetar continguts i l'adhesió dels prestadors a aquests criteris.

3. Els codis de conducta als quals fan referència els apartats precedents han de ser accessibles per via electrònica. Se n'ha de fomentar la traducció a altres llengües oficials a la Comunitat Europea, per tal de donar-los més difusió.

TÍTOL III

Comunicacions comercials per via electrònica

Article 19. *Règim jurídic.*

1. Les comunicacions comercials i les ofertes promocionals, a més de regir-se per aquesta Llei, es regeixen per la seva normativa pròpia i la vigent en matèria comercial i de publicitat.

2. En tot cas, és aplicable la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament, en especial, pel que fa a l'obtenció de dades personals, la informació als interessats i la creació i manteniment de fitxers de dades personals.

Article 20. *Informació exigida sobre les comunicacions comercials, ofertes promocionals i concursos.*

1. Les comunicacions comercials fetes per via electrònica han de ser clarament identificables com a tals i han d'indicar la persona física o jurídica en nom de la qual es fan.

En el cas que tinguin lloc a través de correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent han d'incloure al començament del missatge la paraula «publicitat».

2. En els casos d'ofertes promocionals, com les que incloguin descomptes, premis i regals, i de concursos o jocs promocionals, amb l'autorització prèvia corresponent, s'ha d'assegurar, a més del compliment dels requisits establerts a l'apartat anterior i en les normes d'ordenació del comerç, que quedin clarament identificats com a tals i que les condicions d'accés i, si s'escau, de participació s'expressin de forma clara i inequívoca.

Article 21. *Prohibició de comunicacions comercials no sol·licitades efectuades a través de correu electrònic o mitjans de comunicació electrònica equivalents.*

Queda prohibit trametre comunicacions publicitàries o promocionals per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent que prèviament no hagin estat sol·licitades o expressament autoritzades pels destinataris.

Article 22. *Drets dels destinataris de comunicacions comercials.*

1. Si el destinatari de serveis ha de facilitar la seva adreça electrònica durant el procés de contractació o de subscripció a algun servei i el prestador pretén utilitzar-la posteriorment per a la tramesa de comunicacions comercials ha de posar en coneixement del seu client aquesta intenció i sol·licitar el seu consentiment per rebre les esmentades comunicacions, abans de finalitzar el procediment de contractació.

2. El destinatari pot revocar en qualsevol moment el consentiment prestat a la recepció de comunicacions comercials amb la simple notificació de la seva voluntat al remitent.

A aquest efecte, els prestadors de serveis han d'habilitar procediments senzills i gratuïts perquè els destinataris de serveis puguin revocar el consentiment que hagin prestat.

Així mateix, han de facilitar informació accessible per mitjans electrònics sobre els esmentats procediments.

TÍTOL IV

Contractació per via electrònica

Article 23. *Validesa i eficàcia dels contractes formalitzats per via electrònica.*

1. Els contractes formalitzats per via electrònica produeixen tots els efectes previstos per l'ordenament jurídic, quan hi concorren el consentiment i els altres requisits necessaris per a la seva validesa.

Els contractes electrònics es regeixen pel que disposa aquest títol, pels Codis Civil i de Comerç i per la resta de normes civils o mercantils sobre contractes, en especial, les normes de protecció dels consumidors i usuaris i d'ordenació de l'activitat comercial.

2. Perquè sigui vàlida la formalització de contractes per via electrònica no és necessari l'acord previ de les parts sobre la utilització de mitjans electrònics.

3. Sempre que la llei exigeixi que el contracte o qualsevol informació relacionada amb el contracte consti per escrit, aquest requisit s'entén satisfet si el contracte o la informació es conté en un suport electrònic.

4. El que disposa aquest títol no és aplicable als contractes relatius al dret de família i successions.

Els contractes, negocis o actes jurídics en els quals la llei determini per a la seva validesa o per a la producció de determinats efectes la forma documental pública, o que requereixin per llei la intervenció d'òrgans jurisdiccionals, notaris, registradors de la propietat i mercantils o autoritats públiques, es regeixen per la seva legislació específica.

Article 24. *Prova dels contractes fets per via electrònica.*

1. La prova de la signatura d'un contracte per via electrònica i la de les obligacions que tenen el seu origen en aquest contracte se subjecta a les regles generals de l'ordenament jurídic i, si s'escau, al que estableix la legislació sobre signatura electrònica.

2. En tot cas, el suport electrònic en el qual consti un contracte formalitzat per via electrònica és admissible en judici com a prova documental.

Article 25. *Intervenció de tercers de confiança.*

1. Les parts poden pactar que un tercer arxivi les declaracions de voluntat que integren els contractes electrònics i que consignin la data i l'hora en què les comunicacions han tingut lloc. La intervenció de les dites tercers parts no pot alterar ni substituir les funcions que correspon realitzar a les persones facultades conforme a dret per donar fe pública.

2. El tercer ha d'arxivar en suport informàtic les declaracions que hagin tingut lloc per via telemàtica entre les parts pel temps estipulat que, en cap cas, no pot ser inferior a cinc anys.

Article 26. *Llei aplicable.*

Per determinar la llei aplicable als contractes electrònics cal atènyer-se al que disposen les normes de dret internacional privat de l'ordenament jurídic espanyol, i s'ha de tenir en compte per a la seva aplicació el que estableixen els articles 2 i 3 d'aquesta llei.

Article 27. *Obligacions prèvies a l'inici del procediment de contractació.*

1. A més del compliment dels requisits en matèria d'informació que s'estableixen en la normativa vigent, el prestador de serveis de la societat de la informació que porti a terme activitats de contractació electrònica té l'obligació d'informar el destinatari de manera clara, comprensible i inequívoca, i abans d'iniciar el procediment de contractació, sobre els aspectes següents:

a) Els diferents tràmits que s'han de seguir per formalitzar el contracte.

b) Si el prestador arxiva el document electrònic en el qual es formalitza el contracte i si aquest és accessible.

c) Els mitjans tècnics que posa a la seva disposició per identificar i corregir errors en la introducció de les dades, i

d) La llengua o llengües en les quals es pot formalitzar el contracte.

2. El prestador no té l'obligació de facilitar la informació que assenyala l'apartat anterior quan:

a) Els dos contractants ho acordin i cap d'ells tingui la consideració de consumidor, o

b) El contracte s'hagi formalitzat exclusivament mitjançant intercanvi de correu electrònic o un altre tipus

de comunicació electrònica equivalent, quan aquests mitjans no siguin emprats amb el propòsit exclusiu d'eludir el compliment d'aquesta obligació.

3. Sense perjudici del que disposa la legislació específica, les ofertes o propostes de contractació realitzades per via electrònica són vàlides durant el període que fixi l'ofertent o, si no, durant tot el temps que romanguin accessibles als destinataris del servei.

4. Amb caràcter previ a l'inici del procediment de contractació, el prestador de serveis ha de posar a disposició del destinatari les condicions generals a què, si s'escau, hagi de subjectar-se el contracte, de manera que aquestes puguin ser emmagatzemades i reproduïdes pel destinatari.

Article 28. *Informació posterior a la formalització del contracte.*

1. L'ofertent està obligat a confirmar la recepció de l'acceptació al qui la va fer per algun dels mitjans següents:

a) La tramesa d'un justificant de recepció per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent a l'adreça que l'acceptant hagi assenyalat, en el termini de les vint-i-quatre hores següents a la recepció de l'acceptació, o

b) La confirmació, per un mitjà equivalent a l'utilitzat en el procediment de contractació, de l'acceptació rebuda, tan aviat com l'acceptant hagi completat el procediment, sempre que la confirmació pugui ser arxivada pel seu destinatari.

En els casos en què l'obligació de confirmació correspongui a un destinatari de serveis, el prestador ha de facilitar el compliment de l'obligació, i posar a disposició del destinatari algun dels mitjans indicats en aquest apartat. Aquesta obligació és exigible tant si la confirmació s'ha d'adreçar al mateix prestador com a un altre destinatari.

2. S'entén que s'ha rebut l'acceptació i la seva confirmació quan les parts a les quals s'adrecin en puguin tenir constància.

En el cas que la recepció de l'acceptació es confirmi mitjançant un justificant de recepció, es presumeix que el destinatari en pot tenir l'esmentada constància des del moment en què hagi estat emmagatzemat al servidor en el qual hi hagi donat d'alta el seu compte de correu electrònic, o al dispositiu utilitzat per rebre comunicacions.

3. No és necessari confirmar la recepció de l'acceptació d'una oferta quan:

a) Els dos contractants ho acordin i cap d'ells tingui la consideració de consumidor, o

b) El contracte s'hagi formalitzat exclusivament mitjançant intercanvi de correu electrònic o un altre tipus de comunicació electrònica equivalent, quan aquests mitjans no siguin utilitzats amb el propòsit exclusiu d'eludir el compliment d'aquesta obligació.

Article 29. *Lloc de formalització del contracte.*

Els contractes formalitzats per via electrònica en els quals intervingui com a part un consumidor es presumeixen formalitzats al lloc en el qual aquest tingui la seva residència habitual.

Els contractes electrònics entre empresaris o professionals, si no hi ha pacte entre les parts, es presumeixen formalitzats al lloc on estigui establert el prestador de serveis.

TÍTOL V

Solució judicial i extrajudicial de conflictes

CAPÍTOL I

Acció de cessació

Article 30. *Acció de cessació.*

1. Contra les conductes contràries a aquesta Llei que lesionin interessos col·lectius o difusos dels consumidors es pot interposar acció de cessació.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtenir una sentència que condemni el demandat a cessar en la conducta contrària a aquesta Llei i a prohibir-ne la futura reiteració. Així mateix, l'acció es pot exercir per prohibir la realització d'una conducta quan aquesta hagi finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si existeixen indicis suficients que en facin témer la reiteració de manera imminent.

3. L'acció de cessació s'exerceix d'acord amb les prescripcions de la Llei d'enjudiciament civil per a aquesta classe d'accions.

Article 31. *Legitimació activa.*

Estan legitimats per interposar l'acció de cessació:

a) Les persones físiques o jurídiques titulars d'un dret o interès legítim.

b) Els grups de consumidors o usuaris afectats, en els casos i les condicions que preveu la Llei d'enjudiciament civil.

c) Les associacions de consumidors i usuaris que reuneixin els requisits establerts a la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, o, si s'escau, a la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

d) El ministeri fiscal.

e) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans corresponents de les comunitats autònomes i de les corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

f) Les entitats d'altres estats membres de la Unió Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius o difusos dels consumidors que estiguin habilitades davant de la Comissió Europea mitjançant la seva inclusió a la llista publicada a tal finalitat en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees».

Els jutges i tribunals han d'acceptar la llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per ser part, sense perjudici d'examinar si la finalitat de l'entitat i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

CAPÍTOL II

Solució extrajudicial de conflictes

Article 32. *Solució extrajudicial de conflictes.*

1. El prestador i el destinatari de serveis de la societat de la informació poden sotmetre els seus conflictes als arbitratges que preveu la legislació d'arbitratge i de defensa dels consumidors i usuaris, i als procediments de resolució extrajudicial de conflictes que s'instaurin per mitjà de codis de conducta o altres instruments d'autoregulació.

2. En els procediments de resolució extrajudicial de conflictes a què fa referència l'apartat anterior, es pot fer ús de mitjans electrònics, en els termes que estableixi la seva normativa específica.

TÍTOL VI

Informació i control

Article 33. *Informació als destinataris i prestadors de serveis.*

Els destinataris i prestadors de serveis de la societat de la informació es poden dirigir als ministeris de Ciència i Tecnologia, de Justícia, d'Economia i de Sanitat i Consum, i als òrgans que determinin les respectives comunitats autònomes i entitats locals, per:

- a) Aconseguir informació general sobre els seus drets i obligacions contractuals en el marc de la normativa aplicable a la contractació electrònica.
- b) Informar-se sobre els procediments de resolució judicial i extrajudicial de conflictes, i
- c) Obtenir les dades de les autoritats, associacions o organitzacions que puguin facilitar-los informació addicional o assistència pràctica.

La comunicació amb els òrgans esmentats es pot fer per mitjans electrònics.

Article 34. *Comunicació de resolucions rellevants.*

1. El Consell General del Poder Judicial ha de remetre al Ministeri de Justícia, en la forma i amb la periodicitat que s'acordi mitjançant un conveni entre els dos òrgans, totes les resolucions judicials que continguin pronunciaments rellevants sobre la validesa i l'eficàcia dels contractes formalitzats per via electrònica, sobre la seva utilització com a prova en judici, o sobre els drets, les obligacions i el règim de responsabilitat dels destinataris i els prestadors de serveis de la societat de la informació.

2. Els òrgans arbitrals i els responsables dels altres procediments de resolució extrajudicial de conflictes als quals es refereix l'article 32.1 han de comunicar al Ministeri de Justícia els laudes o les decisions que tinguin importància per a la prestació de serveis de la societat de la informació i el comerç electrònic d'acord amb els criteris indicats a l'apartat anterior.

3. En la comunicació de les resolucions, els laudes i les decisions a què es refereix aquest article, s'han de prendre les precaucions necessàries per salvaguardar el dret a la intimitat i a la protecció de les dades personals de les persones que s'hi identifiquen.

4. El Ministeri de Justícia ha de remetre a la Comissió Europea la informació rebuda de conformitat amb aquest article i facilitar-hi l'accés de qualsevol interessat.

Article 35. *Supervisió i control.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de controlar el compliment per part dels prestadors de serveis de la societat de la informació de les obligacions establertes en aquesta Llei i en les seves disposicions de desplegament, pel que fa als serveis propis de la societat de la informació.

Això no obstant, les referències als òrgans competents contingudes als articles 8, 10, 11, 15, 16, 17 i 38 s'entenen fetes als òrgans jurisdiccionals o administratius que, en cada cas, ho siguin en funció de la matèria.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia pot fer les actuacions inspectores que calgui per exercir la seva funció de control.

Els funcionaris adscrits al Ministeri de Ciència i Tecnologia que exerceixin la inspecció a què es refereix l'apartat anterior tenen la consideració d'autoritat pública en l'acompliment de la seva feina.

3. En tot cas, i no obstant el que disposa l'apartat anterior, quan les conductes realitzades pels prestadors

de serveis de la societat de la informació estiguin subjectes, per raó de la matèria o del tipus d'entitat de què es tracti, a àmbits competencials, de tutela o de supervisió específics, amb independència que es duguin a terme utilitzant tècniques i mitjans telemàtics o electrònics, els òrgans als quals la legislació sectorial atribueixi competències de control, supervisió, inspecció o tutela específica han d'exercir les funcions que els corresponguin.

Article 36. *Deure de col·laboració.*

1. Els prestadors de serveis de la societat de la informació tenen l'obligació de facilitar al Ministeri de Ciència i Tecnologia i als altres òrgans a què es refereix l'article anterior tota la informació i col·laboració precises per a l'exercici de les seves funcions.

Igualment, han de permetre als seus agents o al personal inspector accedir a les seves instal·lacions i consultar qualsevol documentació rellevant per a l'activitat de control de què es tracti, i és aplicable, si s'escau, el que disposa l'article 8.5 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Quan, com a conseqüència d'una actuació inspectora, es tingui coneixement de fets que puguin ser constitutius d'infraccions tipificades en altres lleis, estatals o autonòmiques, se n'ha de donar compte als òrgans o organismes competents per a la seva supervisió i sanció.

TÍTOL VII

Infraccions i sancions

Article 37. *Responsables.*

Els prestadors de serveis de la societat de la informació estan subjectes al règim sancionador que estableix aquest títol quan aquesta Llei els sigui aplicable.

Article 38. *Infraccions.*

1. Les infraccions dels preceptes d'aquesta Llei es qualifiquen de molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les ordres dictades en virtut de l'article 8 en els casos en què hagin estat dictades per un òrgan administratiu.

b) L'incompliment de l'obligació de suspendre la transmissió, l'allotjament de dades, l'accés a la xarxa o la prestació de qualsevol altre servei equivalent d'intermediació, quan un òrgan administratiu competent ho ordeni, en virtut del que disposa l'article 11.

c) L'incompliment de l'obligació de retenir les dades de trànsit generades per les comunicacions establertes durant la prestació d'un servei de la societat de la informació, prevista a l'article 12.

d) La utilització de les dades retingudes, en compliment de l'article 12, per a finalitats diferents de les que s'hi assenyalen.

3. Són infraccions greus:

a) L'incompliment del que estableixen els paràgrafs a) i f) de l'article 10.1.

b) La tramesa massiva de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent a destinataris que no n'hagin autoritzat o sol·licitat expressament la tramesa, o l'enviament, en el termini d'un any, de més de tres comunicacions comercials pels mitjans esmentats a un mateix desti-

natori, quan aquest no n'hagi sol·licitat o autoritzat la tramesa.

c) No posar a disposició del destinatari del servei les condicions generals a què, si s'escau, se subjecti el contracte, en la forma que preveu l'article 27.

d) L'incompliment habitual de l'obligació de confirmar la recepció d'una acceptació, quan no se n'hagi pactat l'exclusió o el contracte s'hagi formalitzat amb un consumidor.

e) La resistència, excusa o negativa a l'actuació inspectora dels òrgans facultats per dur-la a terme d'acord amb aquesta Llei.

4. Són infraccions lleus:

a) La falta de comunicació al registre públic on estiguin inscrits, d'acord amb el que estableix l'article 9, del nom o noms de domini o adreces d'Internet que emprin per a la prestació de serveis de la societat de la informació.

b) No informar de la manera que prescriu l'article 10.1 sobre els aspectes assenyalats en els paràgrafs b), c), d), e) i g) del mateix article.

c) L'incompliment del que preveu l'article 20 per a les comunicacions comercials, ofertes promocionals i concursos.

d) La tramesa de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent als destinataris que no n'hagin sol·licitat o autoritzat expressament la tramesa, quan no constitueixi una infracció greu.

e) No facilitar la informació a què es refereix l'article 27.1, quan les parts no n'hagin pactat l'exclusió o el destinatari sigui un consumidor.

f) L'incompliment de l'obligació de confirmar la recepció d'una petició en els termes que estableix l'article 28, quan no se n'hagi pactat l'exclusió o el contracte s'hagi formalitzat amb un consumidor, llevat que constitueixi una infracció greu.

Article 39. Sancions.

1. Per la comissió de les infraccions que recull l'article anterior, s'imposen les sancions següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus, multa de 150.001 fins a 600.000 euros.

La reiteració en el termini de tres anys de dues o més infraccions molt greus sancionades amb caràcter ferm pot donar lloc, en funció de les seves circumstàncies, a la sanció de prohibició d'actuació a Espanya, durant un termini màxim de dos anys.

b) Per la comissió d'infraccions greus, multa de 30.001 fins a 150.000 euros.

c) Per la comissió d'infraccions lleus, multa de fins a 30.000 euros.

2. Les infraccions greus i molt greus poden comportar la publicació, a costa del sancionat, de la resolució sancionadora en el «Butlletí Oficial de l'Estat», o en el diari oficial de l'Administració pública que, si s'escau, hagi imposat la sanció; en dos diaris l'àmbit de difusió dels quals coincideixi amb el d'actuació de l'esmentada Administració pública o a la pàgina d'inici del lloc d'Internet del prestador, una vegada aquella tingui caràcter ferm.

Per imposar aquesta sanció, s'han de considerar la repercussió social de la infracció comesa, pel nombre d'usuaris o de contractes afectats, i la gravetat de l'il·lícit.

3. Quan les infraccions sancionables d'acord amb el que preveu aquesta Llei hagin estat comeses per prestadors de serveis establerts en estats que no siguin membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, l'òrgan que hagi imposat la sanció corresponent pot ordenar als prestadors de serveis d'intermediació que pren-

guin les mesures necessàries per impedir l'accés des d'Espanya als serveis oferts per aquells per un període màxim de dos anys en el cas d'infraccions molt greus, un any en el d'infraccions greus i sis mesos en el d'infraccions lleus.

Article 40. Graduació de la quantia de les sancions.

La quantia de les multes que s'imposin s'ha de graduar tenint en compte els criteris següents:

- L'existència d'intencionalitat.
- Termini de temps durant el qual s'hagi estat cometent la infracció.
- La reincidència per comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa, quan hagi estat declarat per resolució ferma.
- La naturalesa i la quantia dels perjudicis causats.
- Els beneficis obtinguts per la infracció.
- Volum de facturació a què afecti la infracció comesa.

Article 41. Mesures de caràcter provisional.

1. En els procediments sancionadors per infraccions greus o molt greus es poden adoptar, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament, les mesures de caràcter provisional que preveuen les esmentades normes que es considerin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que definitivament es dicti, el bon fi del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals.

En particular, es poden acordar les següents:

a) Suspensió temporal de l'activitat del prestador de serveis i, si s'escau, tancament provisional dels seus establiments.

b) Precintament, dipòsit o confiscació de registres, suports i arxius informàtics i de documents en general, així com d'aparells i equips informàtics de tot tipus.

c) Advertir el públic de l'existència de possibles conductes infractores i de la incoació de l'expedient sancionador de què es tracti, així com de les mesures adoptades per a la cessació d'aquestes conductes.

2. En l'adopció i el compliment de les mesures a les quals es refereix l'apartat anterior, s'han de respectar, en tot cas, les garanties, les normes i els procediments que preveu l'ordenament jurídic per protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan aquests puguin resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels respectius drets i llibertats o les que siguin aplicables a les diferents matèries atribueixin competència als òrgans jurisdiccionals per intervenir en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent pot adoptar les mesures previstes en aquest article.

3. En tot cas, es respecta el principi de proporcionalitat de la mesura que calgui adoptar amb els objectius que es pretenguin assolir en cada cas.

4. En casos d'urgència i per a la protecció immediata dels interessos implicats les mesures provisionals previstes en aquest article poden ser acordades abans de la iniciació de l'expedient sancionador. Les mesures han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'efectuar dins dels

quinze dies següents a la seva adopció, i pot ser objecte del recurs que sigui procedent.

En tot cas, aquestes mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment sancionador en l'esmentat termini o quan l'acord d'iniciació no contingui un pronunciament exprés sobre aquestes.

Article 42. *Multa coercitiva.*

L'òrgan administratiu competent per resoldre el procediment sancionador pot imposar multes coercitives per un import que no superi els 6.000 euros per cada dia que transcorri sense complir les mesures provisionals que hagin estat acordades.

Article 43. *Competència sancionadora.*

1. La imposició de sancions per l'incompliment del que preveu aquesta Llei correspon, en el cas d'infraccions molt greus, al ministre de Ciència i Tecnologia, i en el d'infraccions greus i lleus, al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

No obstant això, la imposició de sancions per incompliment de les resolucions dictades pels òrgans competents en funció de la matèria o l'entitat de què es tracti a la qual es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'article 38.2 d'aquesta Llei correspon a l'òrgan que va dictar la resolució incompleta.

2. La potestat sancionadora regulada en aquesta Llei s'exerceix de conformitat amb el que estableixen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament.

Article 44. *Concurrència d'infraccions i sancions.*

1. No es pot exercir la potestat sancionadora a què es refereix aquesta Llei quan s'hagi dictat sanció penal, en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

Això no obstant, quan s'estigui tramitant un procés penal pels mateixos fets o per altres en què la separació dels sancionables d'acord amb aquesta Llei sigui racionalment impossible, el procediment queda suspès respecte d'aquests fins que es dicti un pronunciament ferm de l'autoritat judicial.

Reprès l'expedient, si s'escau, la resolució que es dicti ha de respectar els fets declarats provats en la resolució judicial.

2. La imposició d'una sanció prevista en aquesta Llei no impedeix la tramitació i resolució d'un altre procediment sancionador pels òrgans o organismes competents en cada cas quan la conducta infractora s'hagi comès utilitzant tècniques i mitjans telemàtics o electrònics i estigui tipificada en una altra llei, sempre que no hi hagi identitat del bé jurídic protegit.

3. No és procedent la imposició de sancions segons el que preveu aquesta Llei quan els fets constitutius d'infracció ho siguin també d'una altra de tipificada en la normativa sectorial a la qual estigui subjecte el prestador del servei i existeixi identitat del bé jurídic protegit.

Quan, com a conseqüència d'una actuació sancionadora, es tingui coneixement de fets que puguin ser constitutius d'infraccions tipificades en altres lleis, se n'ha de donar compte als òrgans o organismes competents per a la seva supervisió i sanció.

Article 45. *Prescripció.*

Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos; les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per faltes greus al cap de dos i les imposades per faltes lleus al cap d'un any.

Disposició addicional primera. *Significat dels termes utilitzats per aquesta Llei.*

Als efectes d'aquesta Llei, els termes definits a l'annex tenen el significat que allà se'ls assigna.

Disposició addicional segona. *Medicaments i productes sanitaris.*

La prestació de serveis de la societat de la informació relacionats amb els medicaments i els productes sanitaris es regeix pel que disposa la seva legislació específica.

Disposició addicional tercera. *Sistema arbitral de consum.*

El prestador i el destinatari de serveis de la societat de la informació poden sotmetre els seus conflictes a l'arbitratge de consum, mitjançant l'adhesió d'aquells al sistema arbitral de consum.

La Junta Arbitral Nacional de Consum i les altres d'àmbit territorial inferior, autoritzades per l'Institut Nacional del Consum, poden dirimir els conflictes plantejats pels consumidors d'acord amb el que disposa el Reial decret 636/1993, de 3 de maig, que regula el sistema arbitral de consum, a través de mitjans telemàtics.

Disposició addicional quarta. *Modificació dels Codi Civil i de Comerç.*

U. Es modifica l'article 1.262 del Codi Civil, que queda redactat de la següent manera:

«El consentiment es manifesta pel concurs de l'oferta i de l'acceptació sobre la cosa i la causa que han de constituir el contracte.

Trobant-se en llocs diferents el que va fer l'oferta i el que la va acceptar, hi ha consentiment des que l'oferent coneix l'acceptació o des que, havent-la-hi remès l'acceptant, no la pugui ignorar sense faltar a la bona fe. El contracte, en aquest cas, es presumeix formalitzat al lloc en el qual es va fer l'oferta.

Als contractes formalitzats mitjançant dispositius automàtics hi ha consentiment des que es manifesta l'acceptació.»

Dos. Es modifica l'article 54 del Codi de Comerç, que queda redactat de la manera següent:

«Trobant-se en llocs diferents el que va fer l'oferta i el que la va acceptar, hi ha consentiment des que l'oferent coneix l'acceptació o des que, havent-la-hi remès l'acceptant, no la pugui ignorar sense faltar a la bona fe. El contracte, en aquest cas, es presumeix formalitzat al lloc en el qual es va fer l'oferta.

Als contractes formalitzats mitjançant dispositius automàtics hi ha consentiment des que es manifesta l'acceptació.»

Disposició addicional cinquena. *Accessibilitat per a les persones amb discapacitat i d'edat avançada a la informació proporcionada per mitjans electrònics.*

U. Les administracions públiques han d'adoptar les mesures necessàries perquè la informació disponible a les seves respectives pàgines d'Internet pugui ser accessible a persones amb discapacitat i d'edat avançada, d'acord amb els criteris d'accessibilitat al contingut generalment reconeguts, abans del 31 de desembre de 2005.

Així mateix, poden exigir que les pàgines d'Internet el disseny o manteniment de les quals financin apliquin els criteris d'accessibilitat abans esmentats.

Dos. Igualment, s'ha de promoure l'adopció de normes d'accessibilitat pels prestadors de serveis i els fabricants d'equips i programari, per facilitar l'accés de les persones amb discapacitat o d'edat avançada als continguts digitals.

Disposició addicional sisena. *Sistema d'assignació de noms de domini sota el «.es».*

U. Aquesta disposició regula, en compliment del que preveu la disposició addicional setzena de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques, els principis inspiradors del sistema d'assignació de noms de domini sota el codi de país corresponent a Espanya «.es».

Dos. L'entitat pública empresarial Red.es és l'autoritat d'assignació, a la qual correspon la gestió del registre de noms de domini d'Internet sota el «.es», d'acord amb el que estableix la disposició addicional sisena de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.

Tres. L'assignació de noms de domini d'Internet sota el «.es» es fa de conformitat amb els criteris que estableixen aquesta disposició, el Pla nacional de noms de domini d'Internet, les altres normes específiques que dicti en desplegament d'aquest l'autoritat d'assignació i, en la mesura que siguin compatibles amb aquells, amb les pràctiques generalment aplicades i les recomanacions emanades de les entitats i els organismes internacionals que porten a terme activitats relacionades amb la gestió del sistema de noms de domini d'Internet.

Els criteris d'assignació de noms de domini sota el «.es» han de garantir un equilibri adequat entre la confiança i la seguretat jurídica necessàries per al desenvolupament del comerç electrònic i d'altres serveis i activitats per via electrònica, i la flexibilitat i agilitat requerides per possibilitar la satisfacció de la demanda d'assignació de noms de domini sota el «.es», i contribuir, d'aquesta manera, al desenvolupament de la societat de la informació a Espanya.

Es poden crear espais diferenciats sota el «.es», que facilitin la identificació dels continguts que allotgin en funció del seu titular o del tipus d'activitat que realitzin. Entre altres, es poden crear indicatius relacionats amb l'educació, l'entreteniment i l'adequat desenvolupament moral de la infantesa i joventut. Aquests noms de domini de tercer nivell s'assignen en els termes que s'estableixen en el Pla nacional de noms de domini d'Internet.

Quatre. Poden sol·licitar l'assignació de noms de domini sota el «.es», en els termes que es prevegin en el Pla nacional de noms de domini d'Internet, totes les persones o entitats, amb personalitat jurídica o sense, que tinguin interessos o mantinguin vincles amb Espanya, sempre que compleixin els altres requisits exigibles per obtenir un nom de domini.

Els noms de domini sota el «.es» s'assignen al primer sol·licitant que hi tingui dret, sense que es pugui atorgar, amb caràcter general, un dret preferent per obtenir o utilitzar un nom de domini als titulars de determinats drets.

L'assignació d'un nom de domini confereix al seu titular el dret a utilitzar-lo, el qual està condicionat al compliment dels requisits que s'estableixen en cada cas, així com al seu manteniment en el temps. La verificació per part de l'autoritat d'assignació de l'incompliment d'aquests requisits dóna lloc a la cancel·lació del nom de domini, amb la tramitació prèvia del procediment que en cada cas es determini i que ha de garantir l'audiència dels interessats.

Els beneficiaris d'un nom de domini sota el «.es» han de respectar les regles i condicions tècniques que pugui establir l'autoritat d'assignació per a un funcionament adequat del sistema de noms de domini sota el «.es».

La responsabilitat de l'ús correcte d'un nom de domini d'acord amb les lleis, així com del respecte als drets

de propietat intel·lectual o industrial, correspon a la persona o organització per a la qual s'hagi registrat el nom de domini, en els termes que preveu aquesta Llei. L'autoritat d'assignació ha de cancel·lar els noms de domini dels titulars dels quals infringeixin aquests drets o condicions, sempre que s'ordeni en la resolució judicial corresponent, sense perjudici del que es prevegi en aplicació de l'apartat vuit d'aquesta disposició addicional.

Cinc. En el Pla nacional de noms de domini d'Internet s'han d'establir mecanismes apropiats per prevenir el registre abusiu o especulatiu de noms de domini, l'aprofitament indegut de termes de significat genèric o topònims i, en general, per prevenir els conflictes que puguin derivar de l'assignació de noms de domini.

Així mateix, el Pla ha d'incloure les cauteles necessàries per minimitzar el risc d'error o confusió dels usuaris quant a la titularitat de noms de domini.

A aquests efectes, l'entitat pública empresarial Red.es ha d'establir la coordinació necessària amb els registres públics espanyols. Els seus titulars han de facilitar l'accés i la consulta a aquests registres públics, que en tot cas tenen caràcter gratuït per a l'entitat.

Sis. L'assignació de noms de domini es porta a terme per mitjans telemàtics que garanteixin l'agilitat i fiabilitat dels procediments de registre. La presentació de sol·licituds i la pràctica de notificacions es realitzen per via electrònica, excepte en els casos en què estigui previst en els procediments d'assignació i altres operacions associades al registre de noms de domini.

Els agents registradors, com a mitjancers en els procediments relacionats amb el registre de noms de domini, poden prestar serveis auxiliars per assignar-los i renovar-los, d'acord amb els requisits i les condicions que determini l'autoritat d'assignació, que han de garantir, en tot cas, el respecte al principi de lliure competència entre els agents.

Set. El Pla nacional de noms de domini d'Internet s'aprova mitjançant una ordre del ministre de Ciència i Tecnologia, a proposta de l'entitat pública empresarial Red.es.

El Pla es completa amb els procediments per a l'assignació i altres operacions associades al registre de noms de domini i adreces d'Internet que estableixi el president de l'entitat pública empresarial Red.es, d'acord amb el que preveu la disposició addicional divuitena de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Vuit. En els termes que permetin les disposicions aplicables, l'autoritat d'assignació pot establir un sistema de resolució extrajudicial de conflictes sobre la utilització de noms de domini, inclosos els relacionats amb els drets de propietat industrial. Aquest sistema, que assegura a les parts afectades les garanties processals adequades, s'aplica sense perjudici de les eventuals accions judicials que les parts puguin exercitar.

Nou. Amb la finalitat d'impulsar el desenvolupament de l'Administració electrònica, l'entitat pública empresarial Red.es pot prestar el servei de notificacions administratives telemàtiques i acreditar de forma fefaent la data i l'hora de la recepció.

Disposició transitòria única. *Anotació als registres públics corresponents dels noms de domini atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Els prestadors de serveis que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ja utilitzaven un o més noms de domini o adreces d'Internet han de sol·licitar l'anotació, almenys, d'un d'aquests al registre públic en el qual figuraven inscrits a efectes constitutius o de publicitat, en el termini d'un any des de la referida entrada en vigor.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 37 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.*

Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 37 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queda redactada en els termes següents:

«a) Que els ciutadans puguin rebre connexió a la xarxa telefònica pública fixa i accedir a la prestació del servei telefònic fix disponible per al públic. La connexió ha d'oferir a l'usuari la possibilitat d'emetre i rebre trucades nacionals i internacionals i permetre la transmissió de veu, fax i dades a velocitat suficient per accedir de forma funcional a Internet.

A aquests efectes, es considera que la velocitat suficient a què es refereix el paràgraf anterior és la que s'utilitza de manera generalitzada per accedir a Internet pels abonats al servei telefònic fix disponible per al públic amb connexió a la xarxa mitjançant parells de coure i mòdem per a banda vocal.»

Disposició final segona. *Modificació de la disposició addicional sisena de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.*

Es modifica l'apartat 10 de la disposició addicional sisena de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«10. Taxa per assignació del recurs limitat de noms de domini i adreces d'Internet.

a) Fet imposable.

El fet imposable de la taxa per assignació de noms de domini i adreces d'Internet està constituït per la realització per l'entitat pública empresarial Red.es de les activitats necessàries per a l'assignació i renovació de noms de domini i adreces d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya (.es).

b) Subjectes passius.

Són subjectes passius de la taxa els sol·licitants de l'assignació o renovació dels noms i adreces d'Internet.

c) Quantia.

La quantia de la taxa és única per cada nom o adreça l'assignació o renovació dels quals se sol·licita. En cap cas no es pot procedir a l'assignació o a la renovació del nom o l'adreça sense que s'hagi efectuat prèviament el pagament de la taxa.

Només es poden modificar mitjançant una llei el nombre i la identitat dels elements i criteris de quantificació amb base en els quals es determinen les quotes exigibles.

Als efectes que preveu el paràgraf anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de l'import exigible per assignació anual inicial dels noms de domini o adreces d'Internet el número assignat, el cost de les activitats de comprovació i verificació de les sol·licituds d'assignació, així com el nivell en el qual es produeixi l'assignació i, en el cas de renovació anual en els anys successius, el cost del manteniment de l'assignació i de les activitats de comprovació i d'actualització de dades. Igualment, cal atènyer-se al nombre de noms o adreces d'Internet assignats i a l'actuació a través d'a-

gents registradors per concretar la quantia de la taxa.

L'establiment i la modificació de les quanties resultants d'aplicar els elements i criteris de quantificació a què es refereixen els paràgrafs anteriors es pot efectuar mitjançant una ordre ministerial.

No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat, en els casos de caràcter excepcional en què estigui previst en el Pla nacional de noms de domini d'Internet i en els termes que s'hi fixin, amb base en l'especial valor de mercat de l'ús de determinats noms i adreces, la quantia per assignació anual inicial es pot substituir per la que resulti d'un procediment de licitació en el qual es fixa un valor inicial de referència estimat. Si el valor d'adjudicació de la licitació és superior a l'esmentat valor de referència, aquell constitueix l'import de la taxa. En els casos en els quals se segueixi aquest procediment de licitació, el Ministeri de Ciència i Tecnologia requereix, amb caràcter previ a la seva nomenclària, l'autoritat competent per al registre de noms de domini perquè suspengui l'atorgament dels noms i les adreces que consideri afectats pel seu especial valor econòmic. A continuació, es procedeix a aprovar el corresponent plec de bases que estableix, tenint en compte el que preveu el Pla nacional de noms de domini d'Internet, els requisits, les condicions i el règim aplicable a la licitació.

d) Meritació.

La taxa es merita en la data en què s'admeti, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, la sol·licitud d'assignació o de renovació dels noms o les adreces d'Internet, que no es pot tramitar si no s'ha efectuat el pagament corresponent.

e) Exacció i gestió recaptadora.

L'exacció de la taxa es produeix a partir de l'atribució de la seva gestió a l'entitat pública empresarial Red.es i de la determinació del procediment per a la seva liquidació i pagament, mitjançant una ordre ministerial.

Els models de declaració, els terminis i les formes de pagament de la taxa s'aproven mitjançant una resolució de l'entitat pública empresarial Red.es.

L'import dels ingressos obtinguts per aquesta taxa es destina a finançar les despeses de l'entitat pública empresarial Red.es per les activitats realitzades en compliment de les funcions que li assignen els paràgrafs a), b), c) i d) de l'apartat 4 d'aquesta disposició, i s'ingressa, si s'escau, l'excedent al Tresor Públic, d'acord amb la proporció i la quantia que es determini mitjançant una resolució conjunta de les secretaries d'Estat de Pressupostos i Despeses i de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, a proposta d'aquesta última.»

Disposició final tercera. *Addició d'una nova disposició transitòria a la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.*

S'afegeix a la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, una nova disposició transitòria dotzena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dotzena. *Criteris per al desplegament del pla d'actualització tecnològica de la xarxa d'accés de la xarxa telefònica pública fixa.*

En el termini màxim de cinc mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, l'operador

designat per a la prestació del servei universal ha de presentar al Ministeri de Ciència i Tecnologia, perquè l'aprovi en el termini d'un mes, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, un pla d'actuació detallat per garantir que les connexions a la xarxa telefònica pública fixa possibilitin als seus abonats l'accés funcional a Internet i, en particular, als connectats mitjançant Telefonía Rural d'Accés Cel·lular (TRAC).

El desplegament del pla està subjecte a les condicions següents:

a) Ha d'incloure solucions tecnològiques eficients disponibles al mercat per garantir el dret dels usuaris a disposar, amb la sol·licitud prèvia a partir de l'aprovació del pla, de la possibilitat d'accés funcional a Internet en el termini màxim de seixanta dies des de la data de la sol·licitud a les zones amb cobertura. Aquestes solucions tecnològiques han de preveure la seva evolució a mitjà termini cap a velocitats de banda ampla sense que això comporti necessàriament la seva substitució.

b) La implantació en la xarxa d'accés de les solucions tecnològiques a què es refereix el paràgraf a) ha d'arribar als abonats al servei telefònic fix disponible al públic que, en la data d'aprovació del pla, no tenen la possibilitat d'accés funcional a Internet, d'acord amb el calendari següent:

1r Almenys al 30 per 100 abans del 30 de juny de 2003.

2n Almenys al 70 per 100 abans del 31 de desembre de 2003.

3r El 100 per 100 abans del 31 de desembre de 2004.

En tot cas, aquesta implantació ha d'arribar, almenys, al 50 per 100 dels esmentats abonats a cada una de les comunitats autònomes abans del 31 de desembre de 2003.

c) En el pla d'actuació s'ha de donar prioritat al desplegament a què es refereix el paràgraf b) d'acord amb el criteri de més densitat d'abonats afectats.

d) Als efectes del que disposen els apartats anteriors i en cas que sigui necessari, l'operador designat per prestar el servei universal pot concloure amb altres operadors titulars de concessions de domini públic radioelèctric contractes de cessió de drets d'ús de les bandes de freqüències necessàries per complir els objectius establerts en aquesta disposició. Aquests contractes han de ser sotmesos a l'aprovació prèvia del Ministeri de Ciència i Tecnologia, que pot establir les condicions de salvaguarda de l'interès públic que consideri necessàries.»

Disposició final quarta. *Modificació de la disposició derogatòria única de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.*

Es modifica l'últim paràgraf de la disposició derogatòria única de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«Igualment, queden derogades totes les altres disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei, en especial, al que disposa l'article 37.1.a), pel que fa a la velocitat de transmissió de dades.»

Disposició final cinquena. *Adequació de la regulació reglamentària sobre contractació telefònica o electrònica amb condicions generals a aquesta Llei.*

El Govern, en el termini d'un any, ha de modificar el Reial decret 1906/1999, de 17 de desembre, pel qual es regula la contractació telefònica o electrònica amb condicions generals en desplegament de l'article 5.3 de la Llei 7/1998, de 13 d'abril, sobre condicions generals de la contractació, per adaptar-ne el contingut al que disposa aquesta Llei.

En aquesta modificació, el Govern ha de tenir especialment en compte la necessitat de facilitar la utilització real dels contractes electrònics, d'acord amb el manament recollit en l'article 9.1 de la Directiva 2000/31/CE.

Disposició final sisena. *Fonament constitucional.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a, 8a i 21a de la Constitució, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes.

Disposició final setena. *Habilitació al Govern.*

S'habilita el Govern per desplegar mitjançant un reglament el que preveu aquesta Llei.

Disposició final vuitena. *Distintiu d'adhesió a codis de conducta que incorporin determinades garanties.*

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar un distintiu que permeti identificar els prestadors de serveis que respectin codis de conducta adoptats amb la participació del Consell de Consumidors i Usuaris, i que incloguin, entre altres continguts, l'adhesió al sistema arbitral de consum o a altres sistemes de resolució extrajudicial de conflictes que respectin els principis establerts en la normativa comunitària sobre sistemes alternatius de resolució de conflictes amb consumidors, en els termes que s'estableixen per reglament.

Disposició final novena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Amb tot, les disposicions addicional sisena i finals primera, segona, tercera i quarta d'aquesta Llei entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de juliol de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) «Serveis de la societat de la informació» o «serveis»: tot servei prestat normalment a títol oneros, a distància, per via electrònica i a petició individual del destinatari.

El concepte de servei de la societat de la informació també comprèn els serveis no remunerats pels seus des-

tinataris, en la mesura que constitueixin una activitat econòmica per al prestador de serveis.

Són serveis de la societat de la informació, entre altres i sempre que representin una activitat econòmica, els següents:

1r La contractació de béns o serveis per via electrònica.

2n L'organització i la gestió de subhastes per mitjans electrònics o de mercats i centres comercials virtuals.

3r La gestió de compres a la xarxa per grups de persones.

4t La tramesa de comunicacions comercials.

5è El subministrament d'informació per via telemàtica.

6è El vídeo sota demanda, com a servei en el qual l'usuari pot seleccionar a través de la xarxa, tant el programa desitjat com el moment del seu subministrament i recepció, i, en general, la distribució de continguts prèvia petició individual.

No tenen la consideració de serveis de la societat de la informació els que no compleixin les característiques assenyalades en el primer paràgraf d'aquest apartat i, en particular, els següents:

1r Els serveis prestats per mitjà de telefonia vocal, fax o tèlex.

2n L'intercanvi d'informació per mitjà de correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent per a finalitats alienes a l'activitat econòmica dels qui l'utilitzen.

3r Els serveis de radiodifusió televisiva (inclosos els serveis de vídeo a la carta), que preveu l'article 3.a) de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, del Consell, de 3 d'octubre, sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, o qualsevol altra que la substitueixi.

4t Els serveis de radiodifusió sonora, i

5è El teletext televisiu i altres serveis equivalents com les guies electròniques de programes ofertes a través de les plataformes televisives.

b) «Servei d'intermediació»: servei de la societat de la informació pel qual es facilita la prestació o la utilització d'altres serveis de la societat de la informació o l'accés a la informació.

Són serveis d'intermediació la provisió de serveis d'accés a Internet, la transmissió de dades per xarxes de telecomunicacions, la realització de còpia temporal de les pàgines d'Internet sol·licitades pels usuaris, l'allotjament en els propis servidors de dades, aplicacions o serveis subministrats per altres i la provisió d'instruments de recerca, accés i recopilació de dades o d'enllaços a altres llocs d'Internet.

c) «Prestador de serveis» o «prestador»: persona física o jurídica que proporciona un servei de la societat de la informació.

d) «Destinatari del servei» o «destinatari»: persona física o jurídica que utilitza, sigui o no per motius professionals, un servei de la societat de la informació.

e) «Consumidor»: persona física o jurídica en els termes que estableix l'article 1 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris.

f) «Comunicació comercial»: tota forma de comunicació dirigida a la promoció, directa o indirecta, de la imatge o dels béns o serveis d'una empresa, organització o persona que realitzi una activitat comercial, industrial, artesanal o professional.

A efectes d'aquesta Llei, no tenen la consideració de comunicació comercial les dades que permetin accedir directament a l'activitat d'una persona, empresa o organització, com ara el nom de domini o l'adreça electrònica, ni les comunicacions relatives als béns, els serveis o la imatge que s'ofereixi quan siguin elaborades per un tercer i sense contraprestació econòmica.

g) «Professió regulada»: tota activitat professional que requereixi per al seu exercici l'obtenció d'un títol, en virtut de disposicions legals o reglamentàries.

h) «Contracte formalitzat per via electrònica» o «contracte electrònic»: tot contracte en què l'oferta i l'acceptació es transmeten per mitjà d'equipaments electrònics de tractament i emmagatzemament de dades, connectats a una xarxa de telecomunicacions.

i) «Àmbit normatiu coordinat»: tots els requisits aplicables als prestadors de serveis de la societat de la informació, siguin exigits per aquesta Llei o altres normes que regulin l'exercici d'activitats econòmiques per via electrònica, o per les lleis generals que els siguin aplicables, i que es refereixin als aspectes següents:

1r Inici de l'activitat, com les titulacions professionals o qualificacions requerides, la publicitat registral, les autoritzacions administratives o col·legials necessàries, els règims de notificació a qualsevol òrgan o organisme públic o privat, i

2n Posterior exercici de l'activitat, com els requisits referents a l'actuació del prestador de serveis, a la qualitat, la seguretat i el contingut del servei, o els que afecten la publicitat i la contractació per via electrònica i la responsabilitat del prestador de serveis.

No queden incloses en aquest àmbit les condicions relatives a les mercaderies i béns tangibles, al seu lliurament ni als serveis no prestats per mitjans electrònics.

j) «Òrgan competent»: tot òrgan jurisdiccional o administratiu, ja sigui de l'Administració General de l'Estat, de les administracions autonòmiques, de les entitats locals o dels seus respectius organismes o ens públics dependents, que actuï en l'exercici de competències legalment atribuïdes.

13972 LLEI 35/2002, de 12 de juliol, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible. («BOE» 167, de 13-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En l'Acord per a la millora i el desenvolupament del sistema de protecció social, subscrit el 9 d'abril de 2001 pel Govern, la Confederació de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials i la Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa, s'hi van incloure un conjunt de mesures en relació amb la flexibilitat de l'edat de jubilació, a fi de dotar-la dels caràcters de gradualitat i progressivitat.

Amb aquesta finalitat, es va considerar convenient procedir a modificar la regulació de la pensió de jubilació, en el sentit que no impedís una presència social activa dels ciutadans, tenint en compte, al seu torn, que aquesta permanència repercuteix en la mateixa autoestima del treballador, té efectes positius sobre el sistema de pen-